

PERSBERICHT

Amsterdam, 18 april 2018

WAARDERING MINISTER VOOR E-COURT

Op 16 april 2018 zijn Kamervragen over e-Court beantwoord door de Minister. Daarbij is duidelijk geworden dat de Minister positief staat tegenover initiatieven met betrekking tot vormen van alternatieve geschilbeslechting die zien op het bereiken van een snelle, betaalbare en voor beide partijen bevredigende oplossing. Ook heeft de Minister aangegeven dat de verwijten jegens e-Court over transparantie onterecht zijn, en ook dat procespartijen worden geïnformeerd via het procesdossier, de exploten en op de website.

Toch heeft De Groene Amsterdammer gisteren opnieuw een negatief bericht gepubliceerd. Eind 2017 zijn hun journalisten, samen met juristen van LOSR, een hetze begonnen tegen e-Court. De volstrekt eenzijdige berichtgeving heeft maar één doel: e-Court uitschakelen.

Relevante informatie wordt verzwegen.

- De Groene Amsterdammer zwijgt in alle toonaarden over het huidige systeem van de outputfinanciering van de Staat, waarvan de Raad voor de Rechtspraak in haar Jaarverslag Rechtspraak 2017 zelf stelt: “Je recht halen kost vaak honderden euro’s en dat kunnen velen niet opbrengen”. Via het huidige systeem heeft de rechterlijke macht jarenlang veel te hoge griffierechten in rekening gebracht ten koste van de zwakkere partijen in onze samenleving. Het gaat om honderden miljoenen euro’s.
- Een staatsmonopolie op de rechtspraak is lijnrecht in strijd met de Nederlandse rechtstraditie.
- Een staatsmonopolie van de publieke rechter is geen garantie voor consumentenbescherming.
- Een staatsmonopolie van de publieke rechter is geen garantie voor betaalbare, doelmatige, kwalitatief hoogwaardige, moderne, digitale rechtspraak. De totale flop met KEI heeft dit bewezen. Sinds 1994 probeert de overheid om eenvoudige, begrijpelijke, digitale procedures in te richten voor consumentengeschillen, maar het is – ook met het kostbare project KEI – eenvoudigweg niet gelukt.

De wetgever wilde nooit een staatsmonopolie. Sterker nog, de wetgever heeft in de afgelopen 20 jaar juist een grote rol voor private rechtspraak gepropageerd. De wetgever wilde dat het beroep op de publieke rechter werd teruggedrongen.

e-Court is opgericht in 2009 met als doelstelling om betaalbare digitale rechtspraak mogelijk te maken voor eenvoudige geschillen en gelijktijdig om de kosten van behandeling drastisch terug te dringen.

Dit is gaandeweg uitgegroeid tot een enorm succes,

- omdat de burgers door e-Court beter worden bereikt dan door de kantonrechter (Voor de zeer hoge respons, zie de blog van GGN <https://www.ggn.nl/blog-en-kennis/e-court-kan-nederlandse-wanbetalers-40-miljoen-besparen>).

- omdat er minder wordt geprocedeerd bij e-Court dan bij de kantonrechter, en er dus veel meer wordt geschikt.
- omdat de vonnissen van e-Court zo goed als foutloos zijn, met een gelijke behandeling van partijen, zonder aanzien des persoons, binnen de kaders van de wet.
- omdat het gelukt is om goed werkende ICT te ontwikkelen.

De Minister heeft verder aangegeven: *“Innovatie is een groot goed voor wie voorbereid wil zijn op de toekomst. Digitale arbitrage hoeft dus niet per se de toegang tot de onafhankelijke rechter onder druk te zetten”*.

De publicitaire hetze gaat niettemin onverminderd door, zoals gisteren met een publicatie over een kwaadwillende interpretatie rond deurwaarderskosten. Natuurlijk is de Minister van opvatting dat er geen onnodige kosten in rekening mogen worden gebracht bij gedaagden, en dit gebeurt ook niet door de deurwaarders in de e-Court procedure.

Het oproepingsexploot is een noodzakelijk fundament onder de rechtsbescherming van gedaagden in juridische procedures. In de afgelopen acht jaar zijn verschillende proefprocedures gevoerd. Daarbij was het oproepingsexploot via de gerechtsdeurwaarder expliciet onderwerp van toetsing. Voorzieningenrechtters hebben keer op keer exequatur verleend. De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft sinds 2011 de wet- en regelgeving bestudeerd en richtlijnen gemaakt over de oproeping in geval van arbitrage. Daarbij is de juiste conclusie getrokken dat de ambtshandeling van artikel 2 Gdw (het oproepingsexploot) zich ook uitstrekt over het arbitrale rechtsgeding (Boek 4 Rv). De kosten worden daarbij niet anders behandeld dan bij elk ander rechtsgeding (Boeken 1 t/m3 Rv).

Arbitrage is als vorm van private rechtspraak een volwaardig alternatief van de publieke rechtspraak (MvT, p. 1). Partijen hebben daarbij veel vrijheid om de procedure in te richten. Daarvan heeft e-Court gebruik gemaakt, en wel zodanig dat (1) de kwaliteit van de procedure en de kwaliteit van de uitspraken zeer hoog is (2) de kosten van de procedure zeer laag zijn, (3) dat er zoveel mogelijk wordt geschikt en zo weinig mogelijk wordt geprocedeerd, (4) dat de rechtsbescherming goed is geborgd, en (5) dat dit ook nog eens geschiedt in een succesvolle digitale omgeving.

Een privaat initiatief op het gebied van modernisering en digitalisering van de rechtspraak is ook in het belang van de publieke rechtspraak. Juist de kwetsbare burger heeft voordeel bij e-Court.

EINDE PERSBERICHT

Profiel stichting Stichting E-Court

Het private gerecht e-Court is in 2009 opgericht om een deskundig, betaalbaar en snel alternatief te bieden voor de overheidsrechtspraak. Het betreft civiele geschillen met een relatief lage hoofdsom; sinds 1 januari 2014 behandelt e-Court voornamelijk incasso-zaken. e-Court onderscheidt zich door haar efficiency: een transparante, digitale procedure met een vast verloop van maximaal acht weken. Inmiddels heeft e-Court in de praktijk bewezen dat zij actief meewerkt aan het verminderen van het aantal mensen in een schuldpositie. Dat doen we met een procedure die met alle waarborgen is omkleed, tegen zo laag mogelijke kosten. Verder hebben wij het aantal incassoprocedures drastisch weten te verminderen. e-Court biedt met haar dienstverlening een waardevol alternatief voor de klassieke gerechtelijke incassopraktijk.